



BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Warszawa, dnia 10 listopada 1962 r.

Nr 10



SPIS TREŚCI

Dział B

	Str.
Poz. 121 — obwieszczenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 lipca 1962 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (wyciąg)	190
„ 122 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie funduszu zakładowego na rok 1962 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu	193
„ 123 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1962 r. w sprawie uposażenia przewodniczących i sekretarzy prezydiów rad narodowych osiedli	193
„ 124 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1962 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej	194
„ 125 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1962 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o samorządzie robotniczym na jednostki budowlano-montażowe działające w ramach przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”	194
„ 126 — uchwała Nr 247 Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1962 r. w sprawie wykonywania pilnych prac ofertowych i dokumentacyjnych dla potrzeb eksportu przez pracowników własnych przedsiębiorstw	195
„ 127 — rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lipca 1962 r. w sprawie ubezpieczenia członków straży pożarnych od następstw nieszczęśliwych wypadków	195
„ 128 — rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 lipca 1962 r. w sprawie zasad i trybu wzajemnego zaliczania okresów pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej oraz okresów zatrudnienia przy ustalaniu uprawnień do świadczeń emerytalnych	196
„ 129 — rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 13 sierpnia 1962 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia funkcjonariuszów Straży Leśnej	197
„ 130 — rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 11 lipca 1962 r. w sprawie uzupełnienia tabeli stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników administracyjnych, zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia	197
„ 131 — zarządzenie Nr 83 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1962 r. w sprawie pokrywania kosztów używania pojazdów samochodowych uspołecznionych zakładów pracy dla celów wypoczynku świątecznego pracowników tych zakładów	198
„ 132 — zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 czerwca 1962 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych w Resortowej Komisji Arbitrażowej	199
„ 133 — zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 7 sierpnia 1962 r. w sprawie uzupełnienia wykazu instytucji naukowo-badawczych uważanych za instytucje techniczne	200
„ 134 — instrukcja Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 4 sierpnia 1962 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego, przedsiębiorstwach geologicznych, geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych	201

DZIAŁ B

121

OBWIESZCZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 25 lipca 1962 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe.

(Dziennik Ustaw z dnia 20 sierpnia 1962 r. Nr 47, poz. 227)

(Wyciąg)

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1962 r. o zmianie Prawa lokalowego (Dz. U. Nr 39, poz. 170) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 29 czerwca 1962 r. o zmianie Prawa lokalowego (Dz. U. Nr 39, poz. 170) oraz art. 25 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. Nr 33, poz. 164) i zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu, z zastosowaniem nowej ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe nie obejmuje:

2) art. 90 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) w brzmieniu:

„Art. 90. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

Minister Gospodarki Komunalnej:
wz. J. Goryński

Załącznik do obwieszczenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 lipca 1962 r. (poz. 227).

U S T A W A

z dnia 30 stycznia 1959 r.

Prawo lokalowe.

Rozdział III.

Rozwiązanie stosunku najmu.

Art. 19. Najemcy, których głównym źródłem utrzymania jest praca najemna, mogą w razie objęcia pracy w innej miejscowości rozwiązać przez wypowiedzenie umowę najmu za 30-dniowym wypowiedzeniem niezależnie od tego, czy umowa była zawarta na czas oznaczony lub nieoznaczony.

Rozdział V.

Publiczna gospodarka lokalami.

Oddział 1.

Postanowienia ogólne.

Art. 30. 1. Nie podlegają publicznej gospodarce lokalami:

10) lokale przeznaczone na mieszkania służbowe i reprezentacyjne.

3. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej ustali warunki zajmowania i opróżniania lokali w hotelach robotniczych.

Oddział 2.

Przydział lokali.

Art. 32. 1. Przydział lokalu mieszkalnego mogą otrzymać osoby, których funkcja społeczna, zawód, wykonywana praca lub odbywane studia uzasadniają zamieszkanie w mieście, osiedlu lub gromadzie, oraz osoby pobierające zaopatrzenie lub rentę z ubezpieczeń społecznych lub innych funduszy publicznych albo uprawnione do korzystania ze świadczeń alimentacyjnych.

2. Przydział lokalu użytkowego otrzymać mogą:

1) władze, urzędy, instytucje i jednostki gospodarki uspołecznionej, działające w danej miejscowości

3. Przydzielaniu przez właściwe dla spraw lokalowych organy prezydium rad narodowych (art. 44) nie podlegają lokale przeznaczone na mieszkania służbowe i reprezentacyjne (art. 64 i 66) ani lokale podlegające przydzielaniu przez spółdzielnie mieszkaniowe w warunkach określonych w art. 63 i 89.

Art. 33. 1.

3. Lokale mieszkalne przeznaczone dla dozorców domów i palaczy centralnego ogrzewania w budynkach stanowiących własność prywatną, nie podpadające pod postanowienia o mieszkaniach służbowych, przydziela się dozorcóm domów (palaczóm) na wniosek administracji domów na czas trwania umowy o pełnieniu czynności w danym domu. W przypadkach gdy zgodnie z obowiązującymi przepisami umowa zostaje rozwiązana z winy zajmującego lokal, obowiązany on jest lokal opróżnić — bez prawa do mieszkania zastępczego.

Art. 36. 1. W razie ustania warunków uzasadniających przydział lokalu właściwy organ administracji prezydium rady narodowej może cofnąć przydział i przeprowadzić opróżnienie lokalu w trybie określonym w niniejszej ustawie.

2. Jeżeli podstawą cofnięcia przydziału jest przeniesienie do pracy w innej miejscowości, termin do opróżnienia lokalu liczy się od dnia uzyskania przez pracownika wraz z rodziną lokalu w nowym miejscu pracy.

3. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do osób, które utraciły pracę, są jednak w poszukiwaniu innej pracy.

Oddział 9.

Postępowanie w sprawach przydziału i zajmowania lokali.

Art. 60. 1. W przypadkach wdarcia się osoby nie uprawnionej do lokalu lub samowolnego zajęcia lokalu właściwy dla spraw lokalowych organ prezydium rady narodowej dokona bezwzględnie usunięcia sprawcy z lokalu przy asyście organów Milicji Obywatelskiej, skierowując równocześnie doniesienie do prokuratora. Usunięcie sprawcy może nastąpić do lokalu poprzednio przez niego zajmowanego.

2. W przypadkach, w których najemca zwalnający lokal pozostawi w lokalu osoby zamieszkujące z nim dotychczas, właściwy dla spraw lokalowych organ prezydium rady narodowej uprawniony jest do natychmiastowego opróżnienia lokalu z tych osób. W przypadku tym może również nastąpić przekwaterowanie tych osób do nowego lokalu najemcy, chociażby lokal ten nie podlegał przydziałowi przez organ prezydium rady narodowej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie do mieszkań służbowych i lokali w

domach spółdzielni mieszkaniowych — na wnioski administracji domu, w którym mieszkanie (lokal) się znajduje.

Rozdział VIII.

Mieszkania służbowe i reprezentacyjne.

Art. 64. 1. Mieszkaniem służbowym są lokale mieszkalne przydzielane pracownikom uspołecznionych zakładów pracy i instytucji w związku ze stosunkiem pracy.

2. Lokalami mieszkalnymi podlegającymi przydzielaniu na mieszkania służbowe są:

- 1) lokale w budynkach położonych w obrębie zakładów i przedsiębiorstw państwowych, do których dostęp prowadzi przez teren zakładu lub przedsiębiorstwa, oraz lokale w budynkach szkół wyższych i innych szkół publicznych oraz ich zakładów, znajdujących się na terenach należących do tych szkół i zakładów,
- 2) lokale w budynkach kolejowych na terenie przeznaczonym pod budowę i urządzenia niezbędne dla prowadzenia ruchu kolejowego i lokale w budynkach kolejowych wzniesionych na zakwaterowanie pracowników kolejowych w sąsiedztwie miejsca pracy,
- 3) lokale w budynku będącym w zarządzie władz, organów administracji państwowej, urzędów i przedsiębiorstw państwowych, instytucji i organizacji publicznych lub jednostek gospodarki uspołecznionej przydzielone ich pracownikom ze względu na szczególny charakter pracy wymagającej zajmowania lokalu mieszkalnego w tym budynku lub zespole budynków,
- 4) lokale w budynkach pozostających w zarządzie jednostek produkcyjnych górnictwa i hutnictwa, a przeznaczone dla pracowników tych jednostek, jak również lokale w budynkach pozostających w zarządzie przedsiębiorstw energetycznych, a przeznaczone dla pracowników pogotowia technicznego tych przedsiębiorstw,
- 5) lokale w zakładowych domach mieszkalnych,
- 6) lokale w budynkach położonych na terenie:
 - a) państwowych gospodarstw rolnych (hodowlanych, ogrodniczych, rybnych), państwowych przedsiębiorstw (zakładów) mechanizacji rolnictwa oraz zakładów kółek rolniczych, jeżeli budynki te znajdują się w zarządzie jednostek państwowych gospodarstw rolnych, państwowych przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa lub kółek rolniczych,
 - b) państwowych gospodarstw leśnych, jeżeli budynki znajdują się w zarządzie jednostek resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego, jak również
 - c) rolniczych i leśnych majątków doświadczalnych szkół wyższych i ich zakładów,
- 7) lokale przeznaczone na zakwaterowanie Milicji Obywatelskiej oraz funkcjonariuszów służby więziennej i zakładów poprawczych.

3. Do mieszkań służbowych stosuje się normy zaludnienia obowiązujące w stosunku do lokali objętych publiczną gospodarką lokalami z wyjątkiem mieszkań wymienionych w ust. 2 pkt 3. W miejscowościach nie objętych publiczną gospodarką lokalami stosuje się do mieszkań służbowych normy zaludnienia obowiązujące w siedzibie prezydium właściwej powiatowej rady narodowej. Organy dla spraw lokalowych prezydentów rad narodowych uprawnione są do kontroli wykorzystania mieszkań służbowych zgodnie z obowiązującymi normami zaludnienia. W przypadkach gdy organy te stwierdzą, że pozostaje nie przydzielony lokal wolny lub nadwyżka powierzchni mieszkalnej stanowi co najmniej 1 izbę, a jednostka zarządzająca budynkiem, mimo wezwania, nie przydzieli danego lokalu swemu pracownikowi — organ dla spraw lokalowych przydzieli lokal we własnym zakresie; w stosunku do lokali wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 6 **przydział** może być dokonany wyłącznie na rzecz pracowników jednostek wymienionych w tych przepisach.

4. Zakładowymi domami mieszkalnymi (ust. 2 pkt 5) są określone przez Radę Ministrów domy mieszkalne pozostające w zarządzie i użytkowaniu państwowych zakładów pracy, wybudowane ze środków zakładowego funduszu mieszkaniowego, z dotacji budżetowych lub innych środków.

5. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia może zaliczyć również inne lokale do kategorii lokali podlegających przydzielaniu na mieszkania służbowe albo też ograniczyć kategorie tych lokali.

6. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi warunki przydziału i opróżniania mieszkań służbowych oraz właściwość organów w tych sprawach i tryb postępowania.

Art. 65. 1. Dozorcom, palaczom centralnego ogrzewania i administratorom domów mieszkalnych opróżniającym mieszkania służbowe w przypadkach gdy stosunek pracy został z nimi rozwiązany z powodu nienależytego wykonywania obowiązków służbowych — choćby rozwiązanie to nastąpiło w drodze wypowiedzenia — nie przysługuje prawo do lokalu zastępczego.

2. Powołanym do stwierdzenia, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu nienależytego wykonywania obowiązków służbowych, jest organ dla spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rady narodowej, na terenie której znajduje się dany zakład pracy.

Rozdział IX.

Zarząd budynków.

Art. 68. Do sprawowania zarządu budynków mieszkalnych stanowiących własność Państwa lub przejętych w zarząd państwowy (art. 70) powołane są właściwe organy administracji prezydentów miejskich, dzielnicowych, osiedli lub gromadzkich rad narodowych, w odniesieniu zaś do

budynków przeznaczonych na mieszkania służbowe — przedsiębiorstwa państwowe oraz inne zakłady pracy.

Rozdział XI.

Ewidencja lokali i nadzór nad wykonywaniem przepisów prawa lokalowego.

Art. 74. Właściwe dla spraw lokalowych organy prezydentów rad narodowych obowiązane są prowadzić ewidencję racjonalnego wykorzystania lokali zgodnie z ustalonymi normami zaludnienia przy współdziałaniu administracji domów, w odniesieniu zaś do mieszkań służbowych — przy współdziałaniu właściwych zakładów pracy.

Art. 75. Minister Gospodarki Komunalnej unormuje sposób prowadzenia ewidencji wykorzystania lokali, zakres, w jakim administracja domów i zakłady pracy obowiązane są do współdziałania z właściwymi organami prezydentów rad narodowych w prowadzeniu ewidencji i utrzymaniu jej w stanie aktualności, oraz unormuje sprawowanie kontroli nad zgodnością ewidencji z faktycznym zagęszczeniem lokali.

Rozdział XIV.

Przepisy końcowe i przejściowe.

Art. 87. 1. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze.

Art. 90. 1. Dotychczasowe mieszkania służbowe oraz mieszkania zakładowe stają się mieszkaniem służbowym w rozumieniu niniejszej ustawy, jeżeli podpadają pod postanowienia art. 64.

2. Pracownicy, zajmujący mieszkania służbowe podpadające pod postanowienia art. 64 ust. 2 pkt 3, obowiązani są do opłacania czynszu i opłat związanych z zajmowaniem tych mieszkań wówczas, jeżeli nie są zwolnieni od opłacania tych należności na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. Dotychczasowe mieszkania zakładowe, służbowe i były pracownicze tracą ten charakter, jeśli nie odpowiadają warunkom określonym w niniejszej ustawie dla mieszkań służbowych i przechodzą do dyspozycji właściwych dla spraw lokalowych organów prezydentów rad narodowych.

4. Dotychczasowe przydziały mieszkań, o których mowa w ust. 3 (umowy o przydział), zachowują swą ważność i uważane będą za równoznaczne z prawomocnymi przydziałami lokali (art. 29).

Art. 92. 1. Tracą moc:

- 1) dekret z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343),
- 2) dekret z dnia 18 lutego 1955 r. o właściwości organów w zakresie publicznej gospodarki lokalami (Dz. U. Nr 9, poz. 55),
- 3) art. 1, 8, 14, 18 do 21, 31 do 33, 35 i 36 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243); pozostałe przepisy tego dekretu — z dniem wejścia w życie rozporządzeń wydanych na podstawie art. 3,
- 4) art. 371, 373, 374, 380 do 382, 384 i 388 do 399 kodeksu zobowiązań w odniesieniu do najmu budynków i lokali podlegających przepisom niniejszej ustawy,
- 5) art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. Nr 94, poz. 848).

122

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1962 r.

w sprawie funduszu zakładowego na rok 1962 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

(Dziennik Ustaw z dnia 3 sierpnia 1962 r. Nr 43, poz. 203)

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego na rok 1961 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu (Dz. U. Nr 32, poz. 163) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w tytule wyrazy „na rok 1961” zastępuje się wyrazami „na rok 1962”;
- 2) użyte w § 5 wyrazy „od dnia 1 stycznia 1961 r.” zastępuje się wyrazami „od dnia 1 stycznia 1962 r.”;

3) w załączniku do rozporządzenia:

- a) użyte w ust. 1, 4, 5 i 6 w różnych przypadkach wyrazy „rok 1960” zastępuje się w odpowiednich przypadkach wyrazami „rok 1961”, natomiast użyte w różnych przypadkach wyrazy „rok 1961” zastępuje się w odpowiednich przypadkach wyrazami „rok 1962”;
- b) w ust. 4 w zdaniu drugim wyrazy „1.200.000 ton” zastępuje się wyrazami „1.255.000 ton”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

123

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lipca 1962 r.

w sprawie uposażenia przewodniczących i sekretarzy prezydiów rad narodowych osiedli.

(Dziennik Ustaw z dnia 3 sierpnia 1962 r. Nr 43, poz. 204)

Na podstawie art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy normujące wysokość uposażenia i dodatku do uposażenia przewodniczących gromadzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do uposażenia i dodatku do uposażenia przewodniczących i sekretarzy prezydiów rad narodowych osiedli.

2. Dotychczasowa dolna granica uposażenia sekretarza prezydium rady narodowej osiedla pozostaje bez zmiany.

§ 2. Traci moc uchwała nr 214 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1960 r. w sprawie dodatków do uposażenia przewodniczących gromadzkich i osiedlowych rad narodowych oraz sekretarzy prezydiów rad narodowych osiedli i sekretarzy gromadzkich.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

124

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lipca 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej.

(Dziennik Ustaw z dnia 3 sierpnia 1962 r. Nr 43, poz. 205)

Na podstawie art. 31 ust. 4, art. 39 ust. 7 i 8 i art. 45 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), art. 15 ust. 5 i art. 41 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98 i Nr 36, poz. 164, z 1959 r. Nr 14, poz. 75 i z 1961 r. Nr 6, poz. 39) oraz art. 9 ust. 5, art. 14 ust. 6 i art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepis § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej (Dz. U. z 1958 r. Nr 26, poz. 111 i z 1962 r. Nr 24, poz. 110) otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Rencistom uprawnionym do renty starczej lub inwalidzkiej, zatrudnionym w zakładach społecznych służby zdrowia w pełnym wymiarze godzin w charakterze fachowych pracowników służby zdrowia na stanowiskach określonych przez Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej, wypłaca się renty zmniejszone o następujący procent podstawy wymiaru renty do 1.200 zł:

- 1) renty starcze — o 35%,
 - 2) renty inwalidzkie dla zaliczonych do II grupy inwalidów — o 25%,
 - 3) renty inwalidzkie dla zaliczonych do III grupy inwalidów — o 15%.
2. Lekarzom i lekarzom denty stom uprawnionym do renty starczej lub inwalidzkiej, zatrudnionym w zakładach społecznych służby zdrowia co najmniej w połowie obowiązującego wymiaru godzin pracy, wypłaca się renty zmniejszone o następujący procent podstawy wymiaru renty do 1.200 zł:
- 1) renty starcze — o 20%,
 - 2) renty inwalidzkie dla zaliczonych do II grupy inwalidów — o 15%,
 - 3) renty inwalidzkie dla zaliczonych do III grupy inwalidów — o 10%.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do fachowych pracowników służby zdrowia zatrudnionych w zakładach służby zdrowia Ministerstw Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz do lekarzy zatrudnionych w zakresie orzecznictwa lekarskiego do spraw inwalidztwa i zatrudnienia”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

125

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1962 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o samorządzie robotniczym na jednostki budowlano-montażowe działające w ramach przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

(Dziennik Ustaw z dnia 15 sierpnia 1962 r. Nr 45, poz. 216)

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym (Dz. U. Nr 77, poz. 397), w uzgodnieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym (Dz. U. Nr 77, poz. 397) rozciąga się na jednostki budowlano-monta-

żowe działające w ramach przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

126

UCHWAŁA Nr 247 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 sierpnia 1962 r.

w sprawie wykonywania pilnych prac ofertowych i dokumentacyjnych dla potrzeb eksportu przez pracowników własnych przedsiębiorstw.*(Monitor Polski z dnia 21 sierpnia 1962 r. Nr 63, poz. 302)*

W celu stworzenia warunków do szybkiego wykonywania zamówień eksportowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W razie konieczności wykonania pilnych prac ofertowych i dokumentacyjnych dla potrzeb eksportu, których wykonanie w normalnym trybie jest niemożliwe, prace te mogą być wykonywane w trybie prac zleconych pracownikom własnym przedsiębiorstwa.

§ 2. Przekroczenie bezosobowego funduszu płac powstałego w wyniku realizacji przepisu § 1 powinno być legalizowane przez banki.

§ 3. Przy wykonywaniu pilnych prac ofertowych i dokumentacyjnych dla potrzeb eksportu, a opłacanych z funduszu bezosobowego przedsiębiorstwa, nie mają zastosowania przepisy §§ 2 i 3 uchwały nr 21 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1962 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 11, poz. 35)

w zakresie górnej granicy indywidualnych wypłat, jak i trybu ich zatwierdzania.

§ 4. Prace ofertowe i dokumentacyjne dla potrzeb eksportu mogą być również wykonywane w godzinach nadliczbowych przez pracowników umysłowych własnych przedsiębiorstw, o ile prace te nie zostały zlecone do wykonania w trybie przewidzianym w § 1. Wynikające z tego przekroczenia nie korygowanego funduszu płac będą przez banki legalizowane na analogicznych zasadach, jak to określono w § 23 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1962 r. w sprawie zasad i trybu kontroli funduszu płac przedsiębiorstw uspołecznionych wykonywanej przez banki (Monitor Polski Nr 29, poz. 123).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *wz. P. Jaroszewicz*

127

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 lipca 1962 r.

w sprawie ubezpieczenia członków straży pożarnych od następstw nieszczęśliwych wypadków.*(Dziennik Ustaw z dnia 3 sierpnia 1962 r. Nr 43, poz. 206)*

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązkowi ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń od następstw nieszczęśliwych wypadków w czasie pełnienia służby pożarniczej, niezależnie od obowiązkowego ubezpieczenia społecznego, podlegają:

- 1) członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa,
- 2) członkowie ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych zorganizowanych w miejscowościach i zakładach pracy,
- 3) słuchacze szkół, ośrodków i kursów pożarniczych nie objęci obowiązkiem ubezpieczenia z tytułu przynależności do Korpusu Technicznego Pożarnictwa lub straży pożarnej.

§ 2. 1. W stowarzyszeniach ochotniczej straży pożarnej obowiązkowi ubezpieczenia podlegają czynni członkowie straży w rozumieniu przepisów statutu tych straży.

2. W strażach pożarnych, przy których są zorganizowane oddziały młodzieżowe, harcerskie, przeciwpożarowe drużyny obrony przeciwlotniczej lub inne zespoły powoływane do zadań określonych statutami (regulaminami) organizacyjnymi tych straży, obowiązkowi ubezpieczenia podlegają również członkowie tych sekcji, drużyn i zespołów.

§ 3. Do zgłoszenia ubezpieczenia i zapłaty składki ubezpieczeniowej we właściwej terenowo placówce Państwowego Zakładu Ubezpieczeń są obowiązane:

- 1) Komenda Główna Straży Pożarnych i komendy szkół pożarniczych w odniesieniu do zatrudnionych w nich członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa,
- 2) urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady w odniesieniu do zatrudnionych w nich członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa oraz członków straży pożarnych,
- 3) właściwe organy prezydiów:

- a) wojewódzkich, powiatowych i miejskich rad narodowych w odniesieniu do członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa zatrudnionych w wojewódzkich, powiatowych i miejskich komendach straży pożarnych oraz w zawodowych strażach pożarnych podległych prezydiom powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych,
- b) powiatowych rad narodowych w odniesieniu do członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych w gromadach, osiedlach i miastach nie stanowiących powiatów miejskich,
- c) miejskich rad narodowych miast wyłączonych z województw i miast stanowiących powiaty miejskie w odniesieniu do członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych istniejących na terenie tych miast,
- 4) komendy szkół, ośrodków i kursów pożarniczych w odniesieniu do słuchaczy, o których mowa w § 1 pkt 3.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

128

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 lipca 1962 r.

w sprawie zasad i trybu wzajemnego zaliczania okresów pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej oraz okresów zatrudnienia przy ustalaniu uprawnień do świadczeń emerytalnych.

(Dziennik Ustaw z dnia 15 sierpnia 1962 r. Nr 45, poz. 221)

Na podstawie art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników (Dz. U. Nr 37, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu użyto określenia:

- 1) ustawa — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników (Dz. U. Nr 37, poz. 165),
- 2) dekret — należy przez to rozumieć dekret z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97),
- 3) spółdzielnia — należy przez to rozumieć rolniczą spółdzielnię produkcyjną,
- 4) zatrudnienie — należy przez to rozumieć zatrudnienie w rozumieniu dekretu.

§ 2. 1. Członkom spółdzielni, którzy byli poprzednio pracownikami, zalicza się okresy zatrudnienia po Wyzwoleniu do okresów członkostwa i dni pracy w spółdzielni wymaganych do przyznania renty na podstawie przepisów ustawy, jeżeli:

- 1) wstąpili do spółdzielni przed upływem 6 miesięcy od ustania zatrudnienia,
- 2) przepracowali w spółdzielni co najmniej 2 lata.

2. Okresów zatrudnienia, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się przy ustalaniu wysokości rent.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do członków spółdzielni pełniących funkcje agronoma, zootechnika, mechanizatora lub księgowego, z tym że wysokość renty nie może przekraczać kwot określonych w art. 11 ust. 4 i art. 17 ust. 3 ustawy.

§ 3. 1. Członkom spółdzielni, którzy byli poprzednio pracownikami i wstąpili do spółdzielni przed upływem 6 miesięcy od ustania zatrudnienia, zalicza się dni pracy w spółdzielni do okresu zatrudnienia wymaganego do przyznania renty starczej lub renty inwalidzkiej z dekretu, jeżeli okres zatrudnienia przed wstąpieniem do spółdzielni wynosił co najmniej 20 lat.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do rent inwalidzkich dla osób zaliczonych do III grupy inwalidów z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa.

§ 4. 1. Pracownikom, którzy przed podjęciem zatrudnienia byli członkami spółdzielni i przed upływem 6 miesięcy od wystąpienia ze spółdzielni podjęli zatrudnienie w organizacjach politycznych, związkowych, rolniczych lub spółdzielczych, placówkach naukowych, właściwych do spraw rolnych organach administracji państwowej, państwowych gospodarstwach rolnych albo wybrani zostali na posła na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub na stale urzędującego członka prezydium rady narodowej, zalicza się dni pracy w spółdzielni do okresu zatrudnienia wymaganego do przyznania renty na podstawie przepisów dekretu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób, które nie przestały być członkami spółdzielni.

§ 5. 1. Przy zaliczaniu okresów zatrudnienia do okresów członkostwa w spółdzielni (§ 2 ust. 1) jeden rok zatrudnienia przyjmuje się za jeden rok członkostwa.

2. Przy zaliczaniu okresów zatrudnienia do dni pracy w spółdzielni (§ 2 ust. 1) jeden dzień zatrudnienia przyjmuje się za jeden dzień pracy

w spółdzielni. Jeżeli pracownik w ciągu roku kalendarzowego był zatrudniony przez więcej niż 300 dni, do dni pracy w spółdzielni zalicza się tylko 300 dni.

§ 6. 1. Przy zaliczaniu dni pracy w spółdzielni do okresów zatrudnienia (§ 3 i § 4) jeden dzień pracy w spółdzielni przyjmuje się za jeden dzień zatrudnienia, przy czym 25 dni pracy w spółdzielni uważa się za jeden miesiąc zatrudnienia, a 300 dni pracy w spółdzielni — za jeden rok zatrudnienia.

2. Jeżeli w ciągu roku kalendarzowego członek spółdzielni przepracował więcej niż 300 dni, do okresu zatrudnienia zalicza się jeden rok.

§ 7. Do wzajemnego zaliczania okresów zatrudnienia i okresów pracy w spółdzielni właściwe są oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1962 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac:
A. Burski

129

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 13 sierpnia 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia funkcjonariuszów Straży Leśnej.

(Dziennik Ustaw z dnia 6 września 1962 r. Nr 48, poz. 229)

Na podstawie art. 8 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o Straży Leśnej (Dz. U. z 1946 r. Nr 41, poz. 238 i z 1949 r. Nr 18, poz. 110) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Leśnictwa z dnia 12 kwietnia 1949 r. w sprawie uposażenia funkcjonariuszów Straży Leśnej (Dz. U. z 1949 r. Nr 24, poz. 171, z 1954 r. Nr 32, poz. 134, z 1956 r. Nr 29, poz. 137 i z 1958 r. Nr 9, poz. 32) § 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Funkcjonariuszom Straży Leśnej, z wyjątkiem zatrudnionych w Inspektoracie, przysługują zryczałtowane diety za 20 dni każdego miesiąca w wysokości diet przewidzianych dla funkcjonariuszów administracji lasów państwowych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1962 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego:
R. Gesing

130

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 lipca 1962 r.

w sprawie uzupełnienia tabeli stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników administracyjnych, zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia.

(Dziennik Ustaw z dnia 6 września 1962 r. Nr 48, poz. 230)

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia (Dz. U. Nr 50, poz. 303 i z 1962 r. Nr 32, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników administracyjnych, zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1959 r. (Dz. U. Nr 50, poz. 303 i z 1962 r. Nr 32, poz. 154), uzupełnioną rozporządzeniem

Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1960 r. w sprawie uzupełnienia tabeli stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia (Dz. U. Nr 38, poz. 230), uzupełnia się w następujący sposób:

- 1) we wstępie do tabeli, zawierającym wyliczenie zakładów i jednostek organizacyjnych resortu zdrowia, po pkt VIII „Pracownicy inżynierjno-techniczni” dodaje się pkt IX w brzmieniu: „IX. Domy pielęgniarek.”;
- 2) na końcu tabeli dodaje się część IX w brzmieniu:

IX. Domy pielęgniarek.

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie:		Grupa uposażenia
		wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej	
1	Kierownik zespołu domów pielęgniarek	wyższe wykształcenie	4	V—III
		średnie wykształcenie	6	
2	Główny księgowy	wyższe wykształcenie ekonomiczne	4	VI—IV
		średnie wykształcenie ekonomiczne	6	
3	Starszy księgowy	średnie wykształcenie ekonomiczne	4	VI—V
		wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	5	
4	Kierownik domu pielęgniarek	średnie wykształcenie	3	VI—V
		wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	5	
5	Referent	średnie wykształcenie	1	VIII—VI
		wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3	
6	Starszy magazynier	średnie wykształcenie	1	VIII—VI
		podstawowe wykształcenie	3	
7	Starszy woźny, portier	podstawowe wykształcenie	3	X—IX

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:
wz. B. Bednarski

131

ZARZĄDZENIE Nr 83 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1962 r.

w sprawie pokrywania kosztów używania pojazdów samochodowych uspołecznionych zakładów pracy dla celów wypoczynku świątecznego pracowników tych zakładów.

(Monitor Polski z dnia 21 sierpnia 1962 r. Nr 63, poz. 303)

W celu umożliwienia dalszego rozwoju pracowniczych wczasów niedzielnych i świątecznych na wnioski Centralnej Rady Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za używanie zakładowych autobusów i samochodów ciężarowych przystosowanych do przewozu osób przez radę zakładową w razie organizowania wycieczek wypoczynkowo-turystycznych dla członków załogi i ich rodzin — rada zakładowa obowiązana jest zwrócić koszty fak-

tycznych wydatków na płace kierowców i materiały pędne oraz ponadto dziesięć procent tych kwot na pokrycie niektórych innych kosztów eksploatacji pojazdu.

2. Przepis ust. 1 nie narusza postanowień obowiązujących zbiorowych układów pracy.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 czerwca 1962 r.

**w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych
w Resortowej Komisji Arbitrażowej.**

(Monitor Polski z dnia 7 lipca 1962 r. Nr 55, poz. 263)

Na podstawie art. 5 pkt 1 i 2 oraz art. 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72) oraz art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1961 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych w państwowych komisjach arbitrażowych (Dz. U. Nr 40, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do pracowników administracyjnych Resortowej Komisji Arbitrażowej działającej przy

Ministrze Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na podstawie rozporządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 11 maja 1954 r. w sprawie ustanowienia arbitrażu resortowego (Dz. U. Nr 23, poz. 86) oraz rozporządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie ustanowienia arbitrażu resortowego (Dz. U. Nr 14, poz. 75) stosuje się odpowiednio zasady rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1961 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych w państwowych komisjach arbitrażowych (Dz. U. Nr 40, poz. 205).

§ 2. Ustanawia się następującą tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia:

Lp.	Stanowisko służbowe	Uposażenie			Wymagane kwalifikacje w zakresie			
		zasadnicze	dodatek kwalifikacyjny			wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej	
			1	2	3		ogółem	w arbitrażu
1	Kierownik sekretariatu	1700—2300	300	400	500	a) wyższe prawnicze	2	—
						b) średnie i egzamin sekretarski	7	5
2	Starszy referent	1500—2200	300	400	500	a) wyższe ekonomiczne lub prawnicze	1	—
						b) średnie	5	2

§ 3. 1. Przewidziany w tabeli dodatek kwalifikacyjny przyznawany będzie według zasad ustalonych w załączniku do zarządzenia.

2. Zakres i sposób składania egzaminu sekretarskiego zostanie ustalony odrębnie.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1962 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych: *M. Olewiński*

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 czerwca 1962 r. (poz. 263).

ZASADY PRZYZNAWANIA DODATKU KWALIFIKACYJNEGO PRACOWNIKOM ADMINISTRACYJNYM ZATRUDNIONYM W RESORTOWEJ KOMISJI ARBITRAŻOWEJ DZIAŁAJĄCEJ PRZY MINISTRZE BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

1. Dodatek kwalifikacyjny przysługuje tylko pracownikom zajmującym stanowiska, dla których dodatek ten jest przewidziany w tabeli podanej w zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 czerwca 1962 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażenia

pracowników administracyjnych w Resortowej Komisji Arbitrażowej, zwanym dalej „zarządzeniem”.

2. Stawkę 1 dodatku kwalifikacyjnego otrzymują pracownicy po okresie 1 roku praktyki w organach arbitrażu.

3. Stawkę 2 dodatku kwalifikacyjnego otrzymują pracownicy:

- a) z 5-letnią praktyką w organach arbitrażu albo
- b) z 2-letnią praktyką w organach arbitrażu, jeżeli ponadto złożyli egzamin sekretarski.

4. Stawkę 3 dodatku kwalifikacyjnego otrzymują pracownicy:

- a) z 10-letnią praktyką w organach arbitrażu albo
- b) z 5-letnią praktyką w organach arbitrażu, jeżeli ponadto złożyli egzamin sekretarski.

5. Za równoznaczne ze złożeniem egzaminu uważa się dla celów przyznania dodatku kwalifikacyjnego zwolnienie przewidziane w § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1961 r. powołanego w § 1 zarządzenia.

6. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może wyrazić zgodę na przyznanie dodatku kwalifikacyjnego pracownikom, którzy nie odbyli wymaganej ilości lat praktyki w organach arbitrażu, jeżeli okres innej ich służby (wykonywana zawodu) na stanowiskach w organach wymiaru sprawiedliwości, administracji państwowej lub gospodarczej daje rękojmię należytego przygotowania do wykonania powierzonych obowiązków.

7. Pracownicy zajmujący stanowiska, dla których przewidziany jest dodatek kwalifikacyjny, zatrudnieni w dniu wejścia w życie zarządzenia, mogą otrzymać dodatek w odpowiedniej stawce przewidzianej w ust. 2, 3 i 4, jeżeli spełniają wymienione w nich warunki lub jeżeli w chwili wejścia w życie zarządzenia pobierają dodatek uzasadniony specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby, lecz w myśl zasad przewidzianych w w ust. 2, 3 i 4 nie nabyli jeszcze uprawnienia do dodatku kwalifikacyjnego.

8. Pracownik nie może w żadnym razie otrzymać dodatku kwalifikacyjnego w kwocie wyższej od najwyższej stawki dodatku kwalifikacyjnego, przewidzianego dla danego stanowiska w zarządzeniu.

9. Do dodatku kwalifikacyjnego należy odpowiednio stosować przepisy art. 17 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39).

10. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych przyznaje i ustala wysokość dodatku kwalifikacyjnego na wniosek dyrektora Departamentu Kadr złożony w porozumieniu z przewodniczącym Resortowej Komisji Arbitrażowej.

133

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 7 sierpnia 1962 r.

w sprawie uzupełnienia wykazu instytutów naukowo-badawczych uważanych za instytuty techniczne.

(Monitor Polski z dnia 28 sierpnia 1962 r. Nr 65, poz. 308)

Na podstawie art. 19, 26 i 29 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) i § 33 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 43, poz. 226) — w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu do Spraw Techniki ustala się, co następuje:

§ 1. Wykaz instytutów technicznych, stanowiący załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 31 października 1961 r. w sprawie ustalenia wykazu instytutów naukowo-badawczych uważanych za instytuty techniczne (Monitor Polski z 1961 r. Nr 95, poz. 404 i z 1962 r. Nr 43, poz. 202), uzupełnia się lp. 64 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa instytutu	Jednostka nadzorująca
64	Instytut Automatyki Systemów Energetycznych	Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1962 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac:
wz. A. Firganek

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 4 sierpnia 1962 r.

w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego, przedsiębiorstwach geologicznych, geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych.

(Monitor Polski z dnia 25 sierpnia 1962 r. Nr 64, poz. 304)

Na podstawie § 2 uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 18, poz. 90 i Nr 42, poz. 203) w związku z § 38 ust. 2 uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1962 r. w sprawie zasad i trybu kontroli funduszu płac przedsiębiorstw uspołecznionych wykonywanej przez banki (Monitor Polski Nr 29, poz. 123) ustala się, co następuje:

Ustalanie planów funduszu płac.

§ 1. 1. Plan funduszu płac resortu, ustalony w planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI) i przedsiębiorstw geologicznych, nie może w sumie łącznej przekraczać kwoty ustalonej dla danego resortu w narodowym planie gospodarczym, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w niniejszej instrukcji. Ilekroć w przepisach następnym jest o ministerstwach, należy rozumieć także urzędy centralne, a w odniesieniu do przedsiębiorstw terenowych — prezydium wojewódzkich rad narodowych.

2. Ministerstwa zobowiązane są do tworzenia rezerwy w wysokości i w ramach kwot funduszu płac ustalonych corocznie w uchwale o narodowym planie gospodarczym. Rezerwy funduszu płac tworzyć mogą także jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami (zarządy, zjednoczenia). Rezerwa ta powinna być przeznaczona na korektę nieprawidłowości podziału planowanego funduszu płac, a także na zwiększenie planowanego funduszu płac przedsiębiorstw w razie podejmowania dodatkowych zadań lub powstania innych uzasadnionych potrzeb.

3. O wysokości utworzonej rezerwy funduszu płac ministerstwo powiadamia centralę banku finansującego działalność przedsiębiorstw bezpośrednio po opracowaniu planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw oraz zbiorczych zestawień jednostek nadrzędnych i ministerstw.

§ 2. 1. Plan funduszu płac przedsiębiorstwa ustala się w ramach dyrektywnego limitu funduszu płac określonego przez jednostkę nadrzędną wraz z podziałem na fundusz osobowy i fundusz bezosobowy.

2. W planach funduszu płac, o których mowa w ust. 1, wyodrębnia się:

A. w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego:

- 1) fundusz płac osobowy z podziałem na:
 - a) fundusz płac robotników (bez premii), w tym: robotników produkcji podstawowej, robotników produkcji pomocniczej, robotników usług produkcyjnych,
 - b) fundusz premii robotników, w tym: robotników produkcji podstawowej, robotników produkcji pomocniczej, robotników usług produkcyjnych,
 - c) fundusz płac pracowników umysłowych (bez premii),
 - d) fundusz premii pracowników umysłowych,
 - e) fundusz płac pozostałych pracowników fizycznych,
 - f) fundusz płac uczniów,

2) bezosobowy fundusz płac;

B. w przedsiębiorstwach geologicznych, hydrogeologicznych i poszukiwań geofizycznych:

- 1) fundusz płac osobowy z podziałem na:
 - a) fundusz płac robotników,
 - b) fundusz płac pracowników umysłowych, w tym: bezpośrednio produkcyjnych,
 - c) fundusz płac pozostałych pracowników fizycznych,
 - d) fundusz płac uczniów,

2) bezosobowy fundusz płac;

C. w przedsiębiorstwach geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych:

- 1) fundusz płac osobowy z podziałem na:
 - a) fundusz płac pracowników inżynierjno-technicznych zatrudnionych bezpośrednio w produkcji,
 - fundusz płac robotników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji,
 - fundusz płac robotników zatrudnionych pośrednio w produkcji, w tym: robotników produkcji pomocniczej,

- b) fundusz płac pracowników umysłowych nie zatrudnionych bezpośrednio w produkcji (bez premii),
- c) fundusz premiowy pracowników umysłowych nie zatrudnionych bezpośrednio w produkcji,
- d) fundusz płac personelu obsługi.

2) bezosobowy fundusz płac;

D. w funduszu premiowym — premie z tytułu Karty Górnik, Skalnika, Wiertnika.

3. Fundusz płac robotników produkcji pomocniczej oraz usług produkcyjnych wyodrębnia się z funduszu płac robotników stosownie do ustaleń ust. 2 cz. A pkt 1 i cz. C pkt 1 lit. a) pod warunkiem, że:

- 1) w planie przedsiębiorstwa wyodrębniono produkcję pomocniczą lub usługi produkcyjne,
- 2) ewidencja księgowa zapewnia ściśle rozgraniczenie produkcji lub usług produkcyjnych od pozostałych rodzajów produkcji; rozgraniczenie to powinno dotyczyć co najmniej wartości produkcji lub usług, kosztów własnych oraz funduszu płac.

4. W planie osobowego funduszu płac należy dla grup zatrudnienia wymienionych w ust. 2 cz. A pkt 1, cz. B pkt 1, cz. C pkt 1 wyodrębnić kwoty dopłat za pracę w godzinach nadliczbowych i w dniu wolne od pracy, wypłat za rozłąkę oraz wypłat za szkolenie wewnątrzzakładowe. Wyodrębnienie wypłat za rozłąkę nie dotyczy przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 cz. B.

5. Plan funduszu płac robotników wymienionych w ust. 2 cz. A pkt 1 lit. a), cz. B pkt 1 lit. a), cz. C pkt 1 lit. a) ustala się na podstawie analizy programu produkcji i uwzględnienia rodzajów obiektów, a tam, gdzie to jest możliwe — także rodzajów robót lub asortymentów. Należy przy tym uwzględnić usprawnienia w zakresie organizacji robót, zachowanie pełnej dyscypliny płac, poprawę zaopatrzenia materiałowego, zwiększenie wyposażenia i wykorzystania sprzętu, środków transportowych itp. Plan funduszu premiowego wymieniony w ust. 2 cz. A pkt 1 lit. b) ustala się stosownie do przepisów uchwały nr 164 Rady Ministrów z dnia 16 maja 1960 r. o zmianie uchwały nr 50 z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

6. Planowany osobowy fundusz płac innych grup zatrudnienia wymienionych w ust. 2 cz. A pkt 1 lit. c), d), e), f), cz. B pkt 1 lit. c), d), cz. C pkt 1 lit. b), c), d) ustala się na podstawie niezbędnych stanowisk, obowiązujących stawek płac oraz zasad premiowania.

7. Planowany bezosobowy fundusz płac ustalany jest na podstawie przewidywanych niezbędnych doraźnych usług oraz obowiązujących zasad wynagradzania za te usługi.

8. Prace związane z naprawą i przeróbką konstrukcji urządzeń i maszyn dostarczanych przez inwestora lub innego dostawcę, a wynikające z wad produkcyjnych zawinionych przez producenta, powinny być objęte planem zatrud-

nienia i planem funduszu płac producenta. W razie niemożności wykonania tych prac przez producenta i zlecenia ponadplanowego wykonania tych robót przedsiębiorstwu budowlano-montażowemu, osobowe wydatki z tego tytułu obciążają fundusz płac producenta. Tryb postępowania określają odrębne przepisy szczegółowe, zawarte w instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 26 sierpnia 1960 r. w sprawie trybu postępowania przy obciążaniu funduszu płac producenta maszyn, konstrukcji i urządzeń w przypadku dokonania naprawy tych maszyn, konstrukcji i urządzeń przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 69, poz. 328).

§ 3. W razie stwierdzenia, że przedsiębiorstwo nieprawidłowo ustaliło plan funduszu płac bądź jego podział na kwartały, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na wniosek banku finansującego przedsiębiorstwo zarządzi dokonanie odpowiednich poprawek w planie.

Zmiany planu funduszu płac.

§ 4. 1. Zmiany planów funduszu płac przedsiębiorstw mogą być dokonywane do końca roku obrachunkowego w następujących przypadkach:

- 1) zwiększenia planu funduszu płac w związku ze zmianami zadań produkcyjnych, będącymi wynikiem realizacji uchwał Rady Ministrów lub innych organów do tego upoważnionych,
- 2) przekazania przedsiębiorstwom przez jednostkę nadrzędną:
 - a) funduszu płac z rezerwy będącej w dyspozycji tej jednostki,
 - b) dotacji z funduszu postępu technicznego,
- 3) zmian organizacyjnych, polegających na przejęciu lub przekazaniu przedsiębiorstw, zakładów (baz) i budów,
- 4) zmniejszenia przez jednostkę nadrzędną funduszu płac z przeniesieniem kwoty zmniejszenia do rezerwy tej jednostki w razie stwierdzenia, że niezależnie od pracy przedsiębiorstwa warunki realizacji zadań ustalonych w planie rocznym pozwalają na wykonanie tych zadań przy mniejszym od planowanego funduszu płac.

2. W przypadkach nie wymienionych w ust. 1 zmiany planów funduszu płac mogą być dokonywane za zgodą jednostki nadrzędnej wyłącznie przed upływem terminu rozliczenia funduszu płac za II kwartał roku obrachunkowego, z wyjątkiem przedsiębiorstw elektryfikacji rolnictwa i robót wodno-melioracyjnych, które mogą zmieniać plany funduszu płac do upływu terminu rozliczeń za III kwartał.

3. Decyzje o zmianie planów funduszu płac powinny być powzięte przed początkiem miesiąca, którego dotyczy zmiana, i nie mogą odnosić się do ubiegłych miesięcy.

4. Zwiększenie planu funduszu płac przedsiębiorstwa z rezerwy funduszu płac jednostki nadrzędnej lub ministerstwa przeznaczone na ko-

rektę nieprawidłowości tego planu nie wymaga zmian innych elementów planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa, chyba że w szczególnie uzasadnionych przypadkach jednostka nadrzędna wyda decyzję odmienną.

5. W razie przekazania niektórych robót, usług i czynności, uwzględnionych w rocznym planie zatrudnienia i funduszu płac przedsiębiorstwa, do wykonania obcym organizacjom należy zwiększyć właściwą pozycję kosztów, przeznaczoną na finansowanie usług obcych, i o tę kwotę odpowiednio zmniejszyć fundusz płac przy zachowaniu zasady, że nie powinno to powodować podwyższenia łącznych kosztów produkcji.

§ 5. 1. O dokonanych zmianach, o których mowa w § 4, jednostka nadrzędna powiadamia każdorazowo niezwłocznie bank finansujący oraz raz na kwartał swoje ministerstwo.

2. Ministerstwa zobowiązane są co kwartał zawiadamiać centralę banku finansującego o dokonanych zmianach oraz o wysokości rezerwy funduszu płac jednostek nadrzędnych i ministerstwa.

Zasady kontroli i rozliczania funduszu płac.

§ 6. 1. Rozliczenie osobowego funduszu płac polega na porównaniu wykonanego funduszu płac z planem funduszu płac liczonym od początku roku do końca okresu rozliczanego i ustaleniu oszczędności lub przekroczenia funduszu płac z uwzględnieniem przepisów niniejszego paragrafu oraz §§ 7 i 8. Przez plan osobowego funduszu płac należy rozumieć fundusz płac ustalony w rocznym planie techniczno-ekonomicznym z uwzględnieniem dokonanych zmian określonych w § 4.

2. Rozliczenie osobowego funduszu płac dokonywane jest narastająco od początku roku kalendarzowego na koniec każdego kwartału oraz ostatecznie na koniec roku po złożeniu sprawozdania finansowego. W przedsiębiorstwach, które otrzymują premie za wyniki miesięczne, rozliczenie osobowego funduszu płac dokonywane jest od początku roku kalendarzowego na koniec każdego miesiąca i ostatecznie na koniec roku po złożeniu sprawozdania finansowego.

3. Dla przedsiębiorstw, które w myśl § 7 uprawnione są do korygowania w górę osobowego funduszu płac pracowników odpowiednich grup, rozliczenie polega na porównaniu wykonanego osobowego funduszu płac tych pracowników, liczonego od początku roku do końca okresu rozliczanego, z funduszem planowanym, skorygowanym o procent przekroczenia planu zadań produkcyjnych z uwzględnieniem współczynnika korekty, podanego w załączniku do instrukcji.

4. Dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, dla których w załączniku ustalona jest korekta bankowa wyłącznie dla określonego asortymentu robót lub usług, rozliczenie osobowego funduszu płac według zasad określonych w ust. 3 dotyczy wyłącznie funduszu płac robotników za-

trudnionych w produkcji, dla której obowiązuje bankowa korekta.

5. W przedsiębiorstwach nie wymienionych w załączniku do niniejszej instrukcji oraz w grupach zatrudnienia, dla których nie dopuszcza się bankowej korekty, rozliczenie osobowego funduszu płac polega na porównaniu wykonanego osobowego funduszu płac pracowników, liczonego od początku roku do końca okresu rozliczanego, z planowanym funduszem płac.

6. Bezosobowy fundusz płac podlega rozliczeniu za okres roczny; plan tego funduszu nie podlega korygowaniu.

7. Przy rozliczaniu wykonany fundusz płac należy pomniejszyć o kwotę wypłaconych, a nie planowanych premii oszczędnościowych określonych odrębnymi przepisami.

Zasady korygowania funduszu płac.

§ 7. 1. Bankowa korekta osobowego funduszu płac w górę w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego oraz w przedsiębiorstwach geologicznych, hydrogeologicznych i poszukiwań geofizycznych dotyczy jedynie osobowego funduszu płac robotników. Rodzaj produkcji, robót lub usług, w których zakresie dopuszcza się korektę funduszu płac, określa załącznik do instrukcji.

2. Bankowa korekta osobowego funduszu płac w przedsiębiorstwach geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych dotyczy osobowego funduszu płac pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych bezpośrednio w produkcji oraz robotników zatrudnionych bezpośrednio i pośrednio w produkcji (§ 2 ust. 2 cz. C pkt 1 lit. a).

3. Jeżeli w przedsiębiorstwach wymienionych w ust. 2 została wprowadzona asortymentowa kontrola płac za czynności produkcyjne pracowników inżynieryjno-technicznych i robotników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji, planowany fundusz płac w poszczególnych asortymentach robót koryguje się o procent wykonania wartości produkcji globalnej w tych asortymentach — etapach robót. Pozostałe płace tych pracowników koryguje się o procent wykonania ogólnej wartości produkcji globalnej.

4. Bankowa korekta osobowego funduszu płac w przedsiębiorstwach wymienionych w załączniku pod lp. 84 i 85 dotyczy pracowników bezpośrednio produkcyjnych.

5. Jeżeli w załączniku do instrukcji przewiduje się korektę funduszu płac tylko w odniesieniu do niektórych robót i usług, korekta dopuszczalna jest wyłącznie pod warunkiem stwierdzenia przez właściwy oddział banku finansującego, że zasady planowania zadań produkcyjnych i funduszu płac oraz ewidencja ich wykonania pozwalają na odrębne ich skontrolowanie.

6. Jeżeli w rocznych planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw nie zostały wyodrębnione wartości robót i usług, dla których

dopuszcza się bankową korektę funduszu płac (ust. 5), przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, ubiegające się o korektę funduszu płac, powinny opracować i przedstawić oddziałom banków finansujących roczne plany funduszu płac obejmujące następujące dane:

- 1) roczne wartości (z podziałem na kwartały) rodzajów robót i usług objętych bankową korektą funduszu płac,
- 2) roczne wielkości (z podziałem na kwartały) funduszu płac potrzebnego na opłacenie robocizny związanej z wykonywaniem wymienionych w ust. 5 rodzajów robót i usług; wyodrębnione wielkości funduszu płac powinny obejmować środki potrzebne na opłacenie robocizny bezpośredniej, dopłaty dla brygadzystów, dopłaty za pracę w godzinach nadliczbowych oraz inne dopłaty związane z wynagrodzeniem za czas przepracowany, nie powinny natomiast obejmować dopłat za czas nie przepracowany,
- 3) dokumenty z zakresu ewidencji wykonania wartości produkcji i usług, jakie powinny być przedstawiane oddziałom banków finansujących dla celów korekty funduszu płac, określone są przez Bank Inwestycyjny i Bank Rolny.

7. Planowane kwartalne fundusze premii robotników produkcji podstawowej, pomocniczej lub usług produkcyjnych przelicza się w razie niewykonania zadań stosownie do procentu rzeczywiście wykonanej w kwartale produkcji podstawowej, pomocniczej lub usług produkcyjnych. Jeżeli zadania produkcyjne są wykonane lub przekroczone, plan funduszu premiowego robotników nie podlega przeliczeniu.

8. W przedsiębiorstwach, w których pracownicy są uprawnieni do przywilejów z Karty Górnika, Skalnika i Wiertnika, za przeliczony plan funduszu premiowego z tytułu tych kart przyjmuje się kwotę niezbędną do wypłacenia premii.

9. Planowany fundusz płac pracowników umysłowych i pozostałych pracowników fizycznych, wymienionych w § 2 ust. 2 cz. A pkt 1 lit. c), d) i e), cz. B pkt 1 lit. b) i c), cz. C pkt 1 lit. b), c) i d), nie podlega korekcie, z wyjątkiem funduszu płac pracowników umysłowych przedsiębiorstw oraz samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego, wymienionych w załączniku do niniejszej instrukcji pod lp. 36a, b, 37, 38, 39, 47 pkt 1, 2, 3 i 4, lp. 62, 79 i 81, w których planowane premie pracowników umysłowych należy przeliczyć zgodnie z zasadami regulaminów premiowania tych pracowników. Natomiast premie z tytułu Karty Górnika, Skalnika i Wiertnika należy przeliczyć w sposób analogiczny, jak podany w ust. 8.

10. Za przeliczony (skorygowany) plan funduszu płac uczniów przyjmuje się kwotę niezbędną do opłacenia wynagrodzeń faktycznej liczby zatrudnionych uczniów (odpowiednio do aktualnych zadań w zakresie szkolenia bez

względu na to, czy liczba zatrudnionych uczniów jest większa, czy mniejsza od liczby pierwotnie zaplanowanej). Skorygowany plan funduszu płac uczniów równa się sumie dokonanych wypłat.

11. W razie niewykonania planu zadań produkcyjnych osobowy fundusz płac pracowników odpowiednich grup koryguje się w dół o ten sam wskaźnik, o który koryguje się osobowy fundusz płac w razie przekroczenia zadań produkcyjnych.

§ 8. 1. Oszczędności lub przekroczenia osobowego funduszu płac w skali przedsiębiorstwa ustala się jako różnicę (saldo) oszczędności i przekroczeń w poszczególnych grupach zatrudnienia.

2. Przy ustalaniu oszczędności lub przekroczenia w skali przedsiębiorstwa budowlano-montażowego, samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego i przedsiębiorstwa geologicznego przekroczenia funduszu płac pracowników umysłowych nie mogą być pokrywane z oszczędności funduszu płac pozostałych grup pracowników. Oszczędności funduszu płac pracowników umysłowych mogą być zużyte na pokrycie ewentualnych przekroczeń funduszu płac pozostałych pracowników.

3. W przedsiębiorstwach geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych górną granicą wypłat funduszu płac pracowników umysłowych nie zatrudnionych bezpośrednio w produkcji jest planowany fundusz płac tej grupy pracowników. Oszczędności funduszu płac pracowników umysłowych nie zatrudnionych bezpośrednio w produkcji mogą być zużyte na pokrycie ewentualnych przekroczeń funduszu płac pozostałych pracowników.

4. Obliczony według zasad podanych w ust. 1 wynik gospodarki osobowym funduszem płac obciąża się przekroczeniami limitów na wypłatę zasiłków chorobowych.

5. Obliczenie przekroczenia lub oszczędności osobowego funduszu płac zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa.

6. W razie stwierdzenia, że przedsiębiorstwo nieprawidłowo obliczyło oszczędność lub przekroczenie funduszu płac, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na wniosek banku finansującego zarządzi dokonanie odpowiednich poprawek.

§ 9. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa uprawniony jest do przekroczenia procentowego udziału funduszu płac w wartości produkcji w ramach przyznanego limitu funduszu płac w razie obniżenia ceny sprzedażnej robót w stosunku do roku ubiegłego przy pełnej realizacji zadań rzeczowych z uwzględnieniem przepisu § 7 ust. 1; metody obliczania wielkości obniżki cen i jej wpływu na względne przekroczenie funduszu płac ustalą właściwi ministrowie w porozumieniu z centralą banku finansującego.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa uprawniony jest do przekroczenia funduszu płac i ewentualnie procentowego udziału tego funduszu w wartości produkcji w razie:

- 1) podjęcia w uzasadnionych przypadkach poligonowej produkcji elementów budowlanych bądź eksploatacji miejscowych surowców mineralnych na potrzeby budowy, nie uwzględnionych w planie rocznym produkcji podstawowej — jeżeli powoduje to obniżkę kosztorysowych cen sprzedażnych produkcji budowlano-montażowej;
- 2) wykonania robót zleconych w trybie nagłym, związanych z usuwaniem skutków awarii, klęsk żywiołowych itp., o ile spowodowało to zwiększenie udziału funduszu płac w wartości produkcji w porównaniu z przeciętnym udziałem wynikającym z wycinka planu techniczno-ekonomicznego na dany kwartał;
- 3) wykonywania szczególnie uzasadnionych, nie przewidzianych w planie prac załadunkowych i wyładunkowych w niedziele i święta w godzinach nadliczbowych;
- 4) wykonywania zleconych przedsiębiorstwu przez zamawiającego napraw oraz przeróbek konstrukcji maszyn i urządzeń importowanych wynikających z wad produkcyjnych, zawinionych przez dostawcę zagranicznego;
- 5) wypłaty dodatków do robót wykonywanych w warunkach zimowych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe ponad kwoty przewidziane w odpowiednim wycinku planu techniczno-ekonomicznego z uwzględnieniem przepisów obowiązujących w tym zakresie.

3. Dyrektor jednostki nadrzędnej może uznać przekroczenie funduszu płac przedsiębiorstwa za usprawiedliwione, jeżeli jest ono spowodowane:

- 1) wprowadzeniem zmian w technologii wierceń, wynikających z dokonanego w trakcie wierceń rozeznania struktury geologicznej lub przeprowadzenia dodatkowych badań (hydrologicznych, geofizycznych, gazowości itp.) powodujących naruszenie ustalonej w planie rocznym proporcji pomiędzy wartością produkcji a funduszem płac — za uprzednim zezwoleniem jednostki nadrzędnej;
- 2) wypłatą wynagrodzeń w okresie wstrzymania robót wodno-melioracyjnych, zarządzanego w porozumieniu z inwestorem na skutek niekorzystnych warunków atmosferycznych, jak np. wysokiego stanu wód, długotrwałych opadów, powodzi itd., z uwzględnieniem obowiązujących przepisów o zasadach wynagradzania w okresie przestojów spowodowanych warunkami atmosferycznymi.

4. Oddział banku finansującego przedsiębiorstwo jest uprawniony do przeprowadzania kontroli słuszności podejmowanych przez dyrektora przedsiębiorstwa i dyrektora jednostki nadrzędnej decyzji w przypadkach, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.

5. Jeżeli bank zakwestionował słuszność decyzji uznającej za usprawiedliwione przekroczenie funduszu płac, a dyrektor jednostki nadrzędnej jest zgodny ze stanowiskiem banku, zakwestionowane kwoty podlegają potrąceniu w rozliczeniu funduszu płac przyszłych kwartałów roku bieżącego lub następnego z uwzględnieniem

potrąceń z funduszu premiowego pracowników umysłowych zgodnie z przepisem § 14 ust. 2. W razie niezgodności stanowisk jednostek, o których wyżej mowa, decyzje podejmuje właściwy minister po zasięgnięciu opinii naczelnego dyrektora banku, a w odniesieniu do przedsiębiorstw gospodarki terenowej — przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej po zasięgnięciu opinii dyrektora oddziału wojewódzkiego właściwego banku.

6. Właściwy minister (poza przypadkami wymienionymi w ust. 1, 2 i 3) po zasięgnięciu opinii naczelnego dyrektora banku, a w stosunku do przedsiębiorstw gospodarki terenowej przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej po zasięgnięciu opinii dyrektora oddziału wojewódzkiego właściwego banku — mogą uznać przekroczenie funduszu płac za nie podlegające obowiązkowi likwidacji w szczególnych gospodarczo uzasadnionych przypadkach.

7. Kwoty przekroczenia funduszu płac, ustalone po każdym kwartale, a uznane za usprawiedliwione, nie powodują sankcji, o których mowa w §§ 10 i 11, oraz nie są przedmiotem potrąceń, o których mowa w § 10 ust. 1 pkt 1 lit. c).

Sanckje związane z przekroczeniem planowanego funduszu płac.

§ 10. 1. W razie przekroczenia osobowego funduszu płac na koniec danego okresu:

- 1) dyrektor przedsiębiorstwa niezwłocznie:
 - a) zarządzi przeprowadzenie kontroli w celu ustalenia przyczyn przekroczenia,
 - b) opierając się na wynikach kontroli zarządzi wyciągnięcie konsekwencji wobec osób winnych przekroczenia, a w razie stwierdzenia przestępstwa — zarządzi przekazanie sprawy organom powołanym do ich ścigania,
 - c) zawiesi wypłaty z funduszu premiowego pracowników umysłowych (w przedsiębiorstwach geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych pracowników umysłowych nie zatrudnionych bezpośrednio w produkcji) do wysokości przekroczenia planowanego funduszu płac, z tym że:
 - w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych nie więcej niż 50% funduszu premiowego,
 - w przedsiębiorstwach i samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego wymienionych w załączniku do instrukcji pod lp. 36a, b, 37, 38, 39, 47 pkt 1, 2, 3, 4, lp. 62, 79 i 81 nie więcej niż 10% podstawowych wynagrodzeń pracowników umysłowych,
 - d) zawiadomi jednostkę nadrzędną oraz właściwy oddział banku o wynikach kontroli i o wydanych zarządzeniach, o których mowa pod lit. b) i c), oraz o środkach przedsięwziętych dla wygosparowania

zaistniałego oraz niedopuszczenia do powstania dalszego przekroczenia funduszu płac;

2) jednostka nadrzędna:

- a) przeprowadzi — zależnie od wielkości przekroczeń i wyników kontroli wewnętrznej przedsiębiorstwa — kontrolę własną w przedsiębiorstwie i w miarę potrzeby wyda zarządzenie zmierzające do poprawy gospodarki funduszem płac,
- b) w razie stwierdzenia niewłaściwego wykonania przepisów niniejszej instrukcji oraz złego gospodarowania funduszem płac pozbawi premii dyrektora przedsiębiorstwa i głównego księgowego oraz ewentualnie zastępców dyrektora bądź odpowiednio zmniejszy im premię,
- c) zarządzi wyciągnięcie wszelkich konsekwencji wobec osób winnych przekroczenia,
- d) zawiadomi o wynikach kontroli oraz o wydanych zarządzeniach ministerstwo oraz oddział i centralę banku finansującego.

2. W przypadkach przewidzianych odrębnymi przepisami część funduszu premiowego nie zawieszono zgodnie z ust. 1 pkt 1 lit. c) może być wypłacona tylko pracownikom tych jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa, które nie przekroczyły funduszu płac.

§ 11. 1. W razie wygosparowania w następnych okresach rozliczeniowych danego roku przez przedsiębiorstwa lub jego poszczególne jednostki organizacyjne kwot, pokrywających przekroczenie funduszu płac stwierdzone w okresach wcześniejszych, mogą być dokonane wypłaty z zawieszono funduszu premiowego.

2. W razie nieuzasadnionego przekroczenia rocznego funduszu płac jednostka nadrzędna zarządzi przepadek funduszu premiowego pracowników umysłowych, zawieszono zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 1 lit. c).

§ 12. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa, w którym powstało przekroczenie funduszu płac podlegające obowiązkowi likwidacji, powinien przedstawić organom samorządu robotniczego lub radzie zakładowej analizę gospodarki funduszem płac i przyczyny przekroczenia funduszu płac wraz z wnioskami do rozpatrzenia i podjęcia odpowiednich uchwał.

2. Jeżeli w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych przekroczenie funduszu płac podlegające obowiązkowi likwidacji za rok obrachunkowy nie zostało pokryte w całości wstrzymanymi premiami zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 1 lit. c), pozostała część przekroczenia funduszu płac potrąca się z funduszu nagród dla pracowników na kierowniczych stanowiskach, z tym że kwota potrącenia nie może przekraczać 50% funduszu nagród.

3. Jeżeli w przedsiębiorstwach uprawnionych do tworzenia funduszu zakładowego suma podlegającego obowiązkowi likwidacji przekroczenia

funduszu płac za rok obrachunkowy jest wyższa od sumy wstrzymanych premii i nagród zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 1 lit. c) oraz z ust. 2 niniejszego paragrafu, wówczas minister (przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej) po zapoznaniu się z wnioskiem komisji dyscypliny płac oraz z opinią zarządu głównego właściwego związku zawodowego może zarządzić potrącenie części lub całości nie pokrytego przekroczenia funduszu płac z funduszu zakładowego zgodnie z obowiązującymi przepisami.

4. Przepadłe premie i nagrody, jak również potrącenia z funduszu zakładowego podlegającego obowiązkowi likwidacji przekroczenia funduszu płac za rok obrachunkowy podlegają odprowadzeniu na specjalny rachunek Ministerstwa Finansów.

5. Przedsiębiorstwa, w których na koniec danego kwartału występuje podlegające obowiązkowi likwidacji przekroczenie funduszu płac, nie pokryte wstrzymanymi premiami, nie są uprawnione do czasu likwidacji tego przekroczenia do dokonywania zaliczkowych wypłat z funduszu zakładowego w części przypadającej na nagrody i świadczenia.

6. Jeżeli w przedsiębiorstwach uprawnionych do tworzenia funduszu zakładowego suma podlegającego likwidacji przekroczenia funduszu płac za rok obrachunkowy jest wyższa od sumy wstrzymanych premii i nagród zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 1 lit. c) oraz z ust. 2 niniejszego paragrafu, wówczas przy przyznawaniu nagród z funduszu zakładowego — zgodnie z uchwałą Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 14 lutego 1962 r. w sprawie gospodarowania funduszem zakładowym — pracownicy odpowiedzialni za gospodarkę funduszem płac oraz pracownicy naruszający dyscyplinę płac powinni być pozbawieni nagród z funduszu zakładowego.

Przepisy końcowe.

§ 13. Ministrowie nadzorujący przedsiębiorstwa objęte niniejszą instrukcją składają na koniec każdego kwartału oraz roku planowanego sprawozdania z gospodarki funduszem płac w tych przedsiębiorstwach, przesyłając je Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli, Ministrowi Finansów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz centrali banku finansującego.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwa składają w oddziałach banku finansującego roczne plany techniczno-ekonomiczne oraz plany funduszu płac opracowane według bankowej instrukcji.

2. Oddziały banku finansującego dokonują wypłat na osobowy fundusz płac na podstawie zapotrzebowania złożonego przez przedsiębiorstwa w wysokości zapotrzebowanych kwot, a w razie przekroczenia planowanego funduszu płac dokonują potrącenia z wypłat na fundusz premiowy pracowników umysłowych, zgodnie z ustaleniami § 10 ust. 1 pkt 1 lit. c).

3. Wpłaty na bezosobowy fundusz płac dokonywane są do wysokości określonej w planie techniczno-ekonomicznym z uwzględnieniem zmian, o których mowa w § 4 ust. 1.

4. Przedsiębiorstwo może w porozumieniu z oddziałem banku finansującego ustalić, że wchodzące w skład przedsiębiorstwa jednostki zorganizowane na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego mogą składać właściwemu oddziałowi banku odrębne plany i zapotrzebowania środków na fundusze płac.

§ 15. Banki finansujące działalność eksploatacyjną przedsiębiorstw analizują w ramach badań całokształtu działalności tych przedsiębiorstw gospodarkę funduszem płac oraz powiadamiają o wynikach kontroli przedsiębiorstwa i jednostki nadrzędne, przedstawiając swoje wnioski i postulaty zainteresowanym przedsiębiorstwom, jednostkom nadrzędnym i właściwym ministrom bądź prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 16. Banki finansujące działalność eksploatacyjną przedsiębiorstw dostosują do niniejszych przepisów instrukcję o zasadach wydawania przez te banki środków pieniężnych na fundusz płac

w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Prezesem Centralnego Urzędu Geologii oraz z Prezesem Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii za zgodą Ministra Finansów.

§ 17. Zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy uregulowanie — zgodnie z przepisami niniejszej instrukcji — zasad planowania, kontroli i korekty funduszu płac w budowlanych spółdzielniach pracy, przy czym ustalenie współczynnika bankowej korekty w górę dla usług dla ludności (wszystkie rodzaje działalności) nie wyżej niż 1,0.

§ 18. Traci moc instrukcja Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 22 czerwca 1961 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 53, poz. 233 oraz Nr 93, poz. 399).

§ 19. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie począwszy od następującego rozliczenia funduszu płac za III kwartał 1962 r.

Przewodniczący Komisji Planowania
przy Radzie Ministrów: wz. T. Gede

Załącznik do instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 4 sierpnia 1962 r. (poz. 304).

PRZEDSIĘBIORSTWA, DLA KTÓRYCH DOPUSZCZA SIĘ MOŻLIWOŚĆ BANKOWEJ KOREKTY PLANOWANEGO FUNDUSZU PŁAC W GÓRĘ

Objaśnienia ogólne.

1. W pozycjach porządkowych, w których brak określenia rodzaju produkcji, współczynnik korekty dotyczy tylko produkcji podstawowej.

2. W pozycjach porządkowych ze znakiem * współczynnik korekty dotyczy wszystkich trzech rodzajów produkcji (podstawowej, pomocniczej i usług produkcyjnych).

3. W przedsiębiorstwach wymienionych pod lp. 17, 18, 19, 20, 21 i 22 korekta bankowa funduszu płac dotyczy produkcji podstawowej, pomocniczej i usług wyłącznie w zakresie robót specjalnego fundowania.

A. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

Współ-
czynnik
korekty

I. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

(łącznie ze Śląskim Zarządem Budownictwa Miejskiego).

1. Zjednoczenie Przedsiębiorstw Budowy Elektrowni i Przemysłu w zakresie produkcji pomocniczej przedsiębiorstw ogólnobudowlanych

0,8

- | | |
|--|-----|
| 2. Dolnośląskie Przedsiębiorstwo Budowy Elektrowni i Przemysłu dla robót wykonywanych na budowie kombinatu energetycznego w Turoszowie | 0,8 |
| *3. Przedsiębiorstwo Budowy Chłodni „Chłodnie Kominowe” | 0,9 |
| *4. Przedsiębiorstwo Budowy Huty „Warszawa” | 0,8 |
| *5. Przedsiębiorstwo Montażu Elektrowni i Urządzeń Przemysłowych „Energomontaż” | 1,0 |
| *6. Przedsiębiorstwo Montażu Elektrycznego „Elektrobudowa” | 1,0 |
| *7. Przedsiębiorstwo Montażu Aparatury Pomiarowej i Automatyki „Energopaparatura” | 1,0 |
| *8. Przedsiębiorstwo Robót Termoizolacyjnych „Termoizolacja” | 0,7 |
| *9. Zjednoczenie Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż” | 1,0 |
| *10. Przedsiębiorstwa konstrukcji stalowych i urządzeń przemysłowych „Mostostal” | 1,0 |

	Współ- czynnik korekty		Współ- czynnik korekty
*11. Przedsiębiorstwo Montażu Urządzeń Kotłowych, Chemicznych i Zbiorników „Mostostal”	1,0	*32. Podległe zjednoczeniom budownictwa ogólnego przedsiębiorstwa robót instalacyjnych (sanitarnych i elektrycznych)	1,0
*12. Przedsiębiorstwo Montażu Urządzeń Chłodniczych i Chemicznych „Mostostal”	1,0	*33. Przedsiębiorstwa ogólnie - budowlane podległe i nadzorowane przez Ministra, Budownictwa do 2% przekroczenia planu produkcji ze wskaźnikiem dla:	
*13. Skierniewicka Wytwórnia Konstrukcji Stalowych „Mostostal”	0,5	produkcji podstawowej	0,75
*14. Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego i Warszawskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych dla robót wykonywanych na budowie rafinerii i rurociągu	1,0	„ pomocniczej i usług	0,5
*15. Katowickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego dla robót wykonywanych na budowie huty im. Lenina	0,8	II. Zarząd Budownictwa Terenowego.	
*16. Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Lądowo- i Wodno-Inżynieryjnego dla robót na budowie rafinerii i rurociągu	1,0	*34. Przedsiębiorstwa robót instalacyjnych	1,0
*17. Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Lądowo- i Wodno-Inżynieryjnego	0,8	35. Przedsiębiorstwa transportowo - sprzętowe dla usług transportowych i usług sprzętowych	0,8
*18. Poznańskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych	0,8	III. Ministerstwo Górnictwa i Energetyki.	
*19. Krakowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego	0,8	36. Zjednoczenie Budownictwa Górniczego	
*20. Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego	0,8	a) przedsiębiorstwa robót górniczych	0,9
*21. Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego	0,8	b) przedsiębiorstwa transportu i sprzętu budownictwa górniczego	0,6
*22. Katowickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego	0,8	37. Przedsiębiorstwo Montażowe Urządzeń Górniczych Przemysłu Węglowego	
*23. Przedsiębiorstwo Zmechanizowanych Robót Ziarnych	0,9	— dla produkcji podstawowej	0,9
*24. Karpackie Przedsiębiorstwo Budowy Zespołów Wodnych „Hydrobudowa”	1,0	— dla produkcji pomocniczej	0,8
*25. Przedsiębiorstwa „Instalacje Przemysłowe”	1,0	38. Przedsiębiorstwo Montażu Urządzeń Elektrycznych Przemysłu Węglowego	
*26. Przedsiębiorstwo Budowy Urządzeń Wentylacyjnych „Klimat”	1,0	— dla produkcji podstawowej	1,0
*27. Zjednoczenie Budowy Pieców Przemysłowych	1,0	— dla produkcji pomocniczej	0,5
*28. Bydgoskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych dla robót wykonywanych na budowie rurociągu	0,8	39. Przedsiębiorstwo Energo-Montażowe Przemysłu Węglowego	
*29. Przedsiębiorstwo Przemysłowe Budowy Huty im. Lenina	0,8	— dla produkcji podstawowej	1,0
*30. Przedsiębiorstwa robót elewacyjnych budownictwa	0,9	— dla produkcji pomocniczej	0,5
31. Przedsiębiorstwo Przemysłowe „Petrobudowa” w Płocku	0,8	40. Przedsiębiorstwo Instalacyjne Przemysłu Węglowego	1,0
		41. Zakłady budowy sieci elektrycznych	0,9
		42. Przedsiębiorstwa budowy gazowni i urządzeń gazowniczych	
		— dla produkcji podstawowej	0,8
		— dla produkcji pomocniczej	0,8
		43. Zakłady remontowo-budowlane przemysłu węglowego	0,7
		44. Przedsiębiorstwo Ciężkiego Sprzętu Budowlanego	0,8
		IV. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.	
		45. Hutnicze Przedsiębiorstwo Remontowe	
		— dla produkcji podstawowej	0,8
		— dla produkcji pomocniczej	0,5
		46. Przedsiębiorstwo Montażowe Urządzeń Przemysłowych	
		— dla produkcji podstawowej	1,0
		— dla produkcji pomocniczej	0,5

	Współ- czynnik korekty		Współ- czynnik korekty
— wyłącznie w zakresie robót na wodociągu praskim	0,8	B. Samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego.	
68. Przedsiębiorstwo Zmechanizowanych Robót Kolejowych	0,9	I. Ministerstwo Górnictwa i Energetyki.	
69. Przedsiębiorstwo Kolejowych Robót Elektryfikacyjnych	0,8	79. Samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego działające przy kopalniach węgla kamiennego i brunatnego	0,9
70. Centralny Zarząd Zabezpieczenia Ruchu i Łączności		80. Samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego działające przy przedsiębiorstwach energetyki	0,9
— dla produkcji podstawowej	0,8		
— dla produkcji pomocniczej	0,5		
XI. Ministerstwo Łączności.		II. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.	
71. Przedsiębiorstwo Robót Telekomunikacyjnych — wyłącznie w zakresie		81. Samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego przy Zakładach Górniczych w Chrzanowie	0,9
a) montażu urządzeń stacyjnych	1,0		
b) związanych z nimi robót instalacyjnych	1,0	C. Przedsiębiorstwa geodezyjne i geodezyjno-kartograficzne nadzorowane przez Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Gospodarki Komunalnej, Ministra Górnictwa i Energetyki.	
72. Warszawskie Przedsiębiorstwo Robót Telekomunikacyjnych — w zakresie		82. Przedsiębiorstwa geodezyjne i geodezyjno-kartograficzne:	
a) montażu urządzeń stacyjnych	1,0	— dla pracowników inżynieryjno-technicznych i robotników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji	1,0
b) związanych z nimi robót instalacyjnych	1,0	— dla robotników zatrudnionych pośrednio w produkcji	0,6
c) montażu urządzeń radiowych	1,0		
73. Przedsiębiorstwo Budowy Linii Kablowych	1,0	D. Przedsiębiorstwa geologiczne.	
XII. Ministerstwo Kultury i Sztuki.		83. Przedsiębiorstwa geologiczne podległe Centralnemu Urzędowi Geologii, Ministerstwu Budownictwa i Ministerstwu Górnictwa i Energetyki	0,5
74. Przedsiębiorstwa „Pracownice Konserwacji zabytków”	0,9	84. Przedsiębiorstwa geologiczno-inżynierskie „Hydrogeo” podległe Centralnemu Urzędowi Gospodarki Wodnej	
XIII. Inne jednostki przedsiębiorstw budowlano-montażowych różnych resortów.		— dla pracowników bezpośrednio produkcyjnych w pionie dokumentacji i wierceń	0,5
75. Przedsiębiorstwa inżynieryjne wszystkich resortów		85. Przedsiębiorstwo Geologiczno-Fizjograficzne i Geodezyjne Budownictwa Miejskiego „Geoprojekt” nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	
a) wyłącznie w zakresie robót mineralnych	0,8	— dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji do 110% przekroczenia planu zadań produkcyjnych	1,0
b) wyłącznie w zakresie robót ziemnych	0,7		
76. Przedsiębiorstwa ogólnie-budowlane wyłącznie w zakresie robót elewacyjnych	0,9		
77. Wyodrębnione organizacyjnie w ramach przedsiębiorstw budowlano-montażowych jednostki usług transportowych dla usług przewozowych i przeładunkowych	0,8		
78. Wyodrębnione w ramach przedsiębiorstw budowlano-montażowych zakłady produkcji pomocniczej w zakresie branży mineralnej i produkcji betonów	0,8		

PUBLIKACJE WYDAWNICTWA ZWIĄZKOWEGO CRZZ

niezbędne w biblioteczce podręcznej rady zakładowej

Mgr Henryk Borkowski

Antoni Szczurzewski

PORADNIK

DLA ZAKŁADOWYCH KOMISJI ROZJEMCZYCH

Wybrane zagadnienia prawa pracy

297 stron, cena zł 30.—

Cykl wykładów z prawa pracy, dostosowanych do potrzeb zakładowych komisji rozjemczych. Komplet orzekający znajdzie w nich podstawowe informacje praktyczne z zakresu stosowania prawa, omówienia typowych sporów ze stosunku pracy oraz podstawy prawidłowego ich rozstrzygnięcia.

INFORMATOR AKTYWISTY ZWIĄZKOWEGO

608 stron, oprawa półpłótno, cena zł 60.—

Książka ta zawiera skondensowany i aktualny wybór najważniejszych uchwał CRZZ oraz niektórych dokumentów prawnych dobranych z punktu widzenia potrzeb aktywu związkowego w zakładach pracy. Informator zawiera dokumenty, dotyczące pracy związkowej w następujących dziedzinach: organizacyjnej, ekonomicznej, kulturalno-wychowawczej i sportowej, ochrony pracy, bytowo-socjalnej, ubezpieczeń społecznych i gospodarki finansowej.

PORADNIK RADCY ZAKŁADOWEGO

294 strony, cena zł 25.—

Nowa pozycja w serii „Biblioteka rady zakładowej”. Zawiera metodyczny wykład działalności zakładowej organizacji związkowej i jej rady zakładowej, pomagający radcy zakładowemu spojrzeć na jego własne zadania przez pryzmat ogólnych zadań rady zakładowej.

Zamówienia prosimy kierować:

Wydawnictwo Związkowe CRZZ, Warszawa 56, ul. Kopernika 36/40.

UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE W POLSCE — PORADNIK-INFORMATOR

256 stron, cena zł 25.—

W książce omówiono podstawowe problemy ubezpieczeń społecznych w Polsce oraz wskazano podstawy prawne, na jakich trzeba się opierać przy ubieganiu się o świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Książka jest przeznaczona dla szerokiego ogółu ludzi w pracy, a przede wszystkim ma służyć pomocą aktywowi związkowemu oraz pracownikom zakładów pracy.

A. Mirończuk, Cz. Kulikowski

USTAWODAWSTWO PRACY

Poradnik dla rad zakładowych

Wydanie V, 471 stron, cena 25 zł

Książka omawia ustawodawstwo pracy powszechnie obowiązujące w przemyśle, handlu i rolnictwie. Książka nie wymaga przy posługiwaniu się nią specjalnego przygotowania prawniczego.

W. Zagorulkin, P. Mieńko, D. Pierepielkin

STAŁE NARADY WYTWÓRCZE

102 strony, cena zł 8.—

Książka ta informuje o tym, jak w ZSRR rozwiązano współczesne problemy demokracji robotniczej, omawia codzienną praktykę stałych narad wytwórczych, popularyzuje przykłady i warunki dobrej roboty.

Cel radzieckich narad wytwórczych i polskiego samorządu robotniczego jest podobny. Czasem różne są metody osiągnięcia tego celu. Dlatego warto zapoznać się z treścią tej książeczki, gdyż stanowi ona wieloletni dorobek społeczeństwa, podobnie jak my szukającego najbardziej skutecznych środków do osiągnięcia zamierzonego celu. Uważny czytelnik wyciągnie z niej wiele pożytecznych wniosków dotyczących polepszenia działalności samorządu robotniczego w Polsce.

Do bieżącego numeru naszego czasopisma załączamy przekaz PKO, którego prosimy użyć do odnowienia prenumeraty na rok 1963, wpłacając należność na konto:

Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch”

Warszawa, ul. Srebrna 12

Nr 1-6-100020

Wpłaty należności należy dokonać w terminie do dnia 23 grudnia 1962 r.

Należność za prenumeratę wynosi:

rocznie 40.— zł

półrocznie 20.— zł

Już czas

Już czas

ODNOWIĆ PRENUMERATĘ NA ROK 1963

Najłatwiej to zrobić wpłacając należność:

za okres roczny 40 zł

za okres półroczny 20 zł na konto

PKO Warszawa Nr I-6-100020

Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Srebrna 12

w terminie do dnia 15 grudnia 1962 roku

Można również wpłacać w urzędach pocztowych, a przede wszystkim w oddziałach wojewódzkich i delegaturach powiatowych „Ruchu”

Terenowe placówki „Ruchu” dostarczają zamówione czasopisma bezpośrednio (z pominięciem poczty) odbiorcom uspołecznionym. Dlatego gorąco polecamy zamawianie czasopisma w miejscowych placówkach „Ruchu” wszystkim odbiorcom zbiorowym, instytucjom i organizacjom społecznym oraz zakładom pracy.

Prosimy pamiętać o tym, że prenumeratę na rok 1963 można wpłacać od chwili obecnej do dnia 15 grudnia 1962 r.

Wydawca: Centralna Rada Związków Zawodowych

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmowane są w terminie do dnia 15 miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty — przez: Urzędy Pocztowe, listonoszy oraz Oddziały i Delegatury „Ruchu”. Można również zamówić prenumeratę dokonując wpłaty na konto PKO Nr I-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” — Warszawa, ul. Srebrna 12.

Cena prenumeraty: kwartalnej zł 10.—, półrocznej zł 20.—, rocznej zł 40.—.

Cena prenumeraty za granicę jest o 40% wyższa od ceny podanej wyżej. Przedpłaty na prenumeratę przyjmuje na okresy kwartalne, półroczne i roczne Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” w Warszawie, ul. Wilecza 46 za pośrednictwem PKO Warszawa, konto Nr I-6-10024.

Egzemplarze zdezaktualizowane można nabywać w sklepie przy ul. Wiejska 14 w Warszawie. Zamówienia spoza Warszawy należy kierować do Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12.